Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

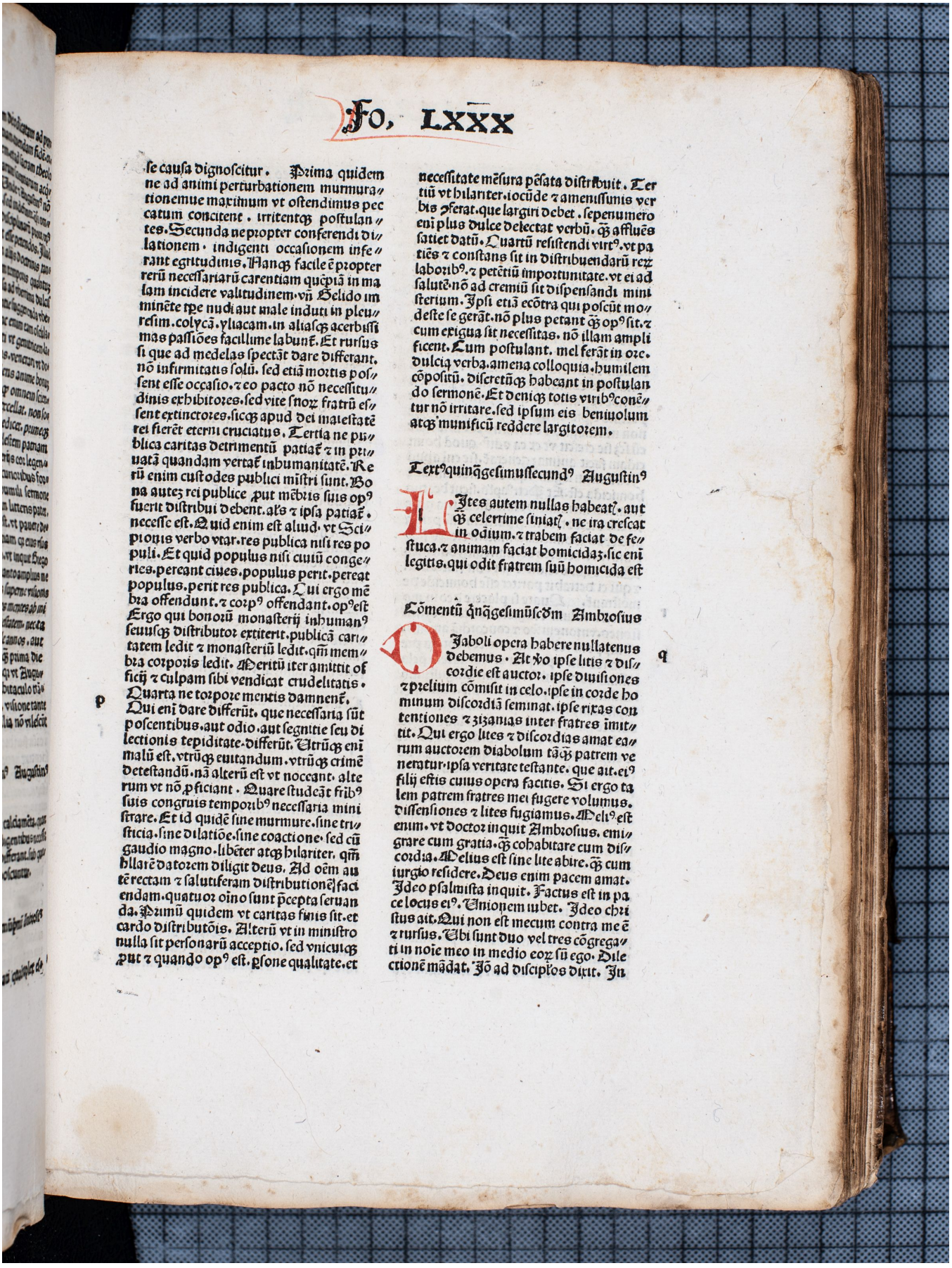

Fo. LXXX

se causa dignoscitur. Prima quidem ne ad animi perturbationem murmura-
tionemue maximum vt ostendimus pec
catum concitent. irritentq; postulan-
tes. Secunda ne propter conferendi di-
lationem. indigenti occasionem infe-
rant egritudinis. Hanc facile ē propter
rerū necessariarū carentiam quēpiā in ma
lam incidere valitudinem. vñ Belido im
minēte tpe nudi aut male induti in pleu-
resim. colycā. yliacam. in aliasq; acerbissi
mas passiões facillime labunt. Et rursus
si que ad medelas spectāt dare differant.
nō infirmitatis solū. sed etiā mortis pos-
sent esse occasio. z eo pacto nō necessitu-
dinis exhibitores. sed vite sue fratrū es-
sent extinctores. sicq; apud dei maiestatē
rei fierēt eterni cruciatus. Tertia ne pu-
blica caritas detrimentū patiat̄ z in pu-
uatā quandam vertat̄ inhumanitatē. Re
rū enim custodes publici ministri sunt. Bo
na autez rei publice put membris suis op⁹
fuerit distribui debent. at's z ipsa patiat̄.
necesse est. Quid enim est aliud. vt Sci-
pionis verbo vtar. res publica nisi res po
puli. Et quid populus nisi ciuiū conge-
ries. pereant ciues. populus perit. pereat
populus. perit res publica. Qui ergo mē
bra offendunt. z corp⁹ offendant. op⁹ est
Ergo qui bonorū monasterij inhuman⁹
seuusq; distributor extiterit. publicā cari-
tatem ledit z monasteriū ledit. q̄m mem-
bra corporis ledit. Meritū iter amittit of
ficij z culpam sibi vendicat crudelitatis.
Quarta ne tempore mentis damnenē.
Qui enī dare differūt. que necessaria sūt
poscentibus. aut odio. aut segnitie seu di
lectionis tepiditate. differūt. Utrūq; enī
malū est. vtrūq; euitandum. vtrūq; crimē
detestandū. nā alterū est vt nocent. alte
rum vt nō p̄ficiant. Quare studeāt frib⁹
suis congruis temporib⁹ necessaria mini
strare. Et id quidē sine murmure. sine tri-
sticia. sine dilatiōe. sine coactione. sed cū
gaudio magno. libēter atq; hilariter. q̄m
hllarē datorem diligit deus. Ad oēm au
tē rectam z salutiferam distributionē faci
endam. quatuor oīno sunt p̄cepta seruan
da. Primū quidem vt caritas finis sit. et
cardo distributōis. Alterū vt in ministro
nulla sit personarū acceptio. sed vnicuiq;
put z quando op⁹ est. p̄sone qualitate. et
necessitate mēsura pēsata distribuit. Ter
tiū vt hilariter. iocūde z amenissimis ver
bis ferat. que largiri debet. sepenumero
enī plus dulce delectat verbū. q̄ affluēs
satiet datū. Quartū resistendi virt⁹. vt pa
tiēs z constans sit in distribuendarū rez
laborib⁹. z petentiū importunitate. vt ei ad
salutē nō ad cremiū sit dispensandi mini
sterium. Ipsi etiā ecōtra qui poscūt mo-
deste se gerāt. nō plus petant q̄ op⁹ sit. z
cum exigua sit necessitas. nō illam ampli
ficent. Cum postulant. mel ferāt in ore.
dulciq; verba. amena colloquia. humilem
cōpositū. discretūq; habeant in postulan
do sermonē. Et deniq; totis viribꝰ conē-
tur nō irritare. sed ipsum eis benivolum
atq; munificū reddere largitorem.

Textꝰ quinq̄gesimus secundꝰ Augustinꝰ

Lites autem nullas habeat̄. aut
q̄ celerrime sinigat̄. ne ira crescat
in odium. z trabem faciat de fe-
stuca. z animam faciat homicidaz. sic enī
legitis. qui odit fratrem suū homicida est

Cōmentū q̄nq̄gesimū secūm Ambrosius

Diaboli opera habere nullatenus
debemus. At vo ipse litis z dis-
cordie est auctor. ipse diuisiones
z prelium cōmisit in celo. ipse in corde ho
minum discordiā seminat. ipse rixas con
tentiones z zizaniaꝫ inter fratres imit-
tit. Qui ergo lites z discordias amat ea-
rum auctorem diabolum tā q̄ patrem ve
nentur. ipsa veritate testante. que ait. eiꝰ
filij estis cuius opera facitis. Si ergo ta
lem patrem fratres mei fugere volumus.
dissensiones z lites fugiamus. Melꝰ est
enim. vt doctor inquit Ambrosius. emi-
grare cum gratia. q̄ cohabitare cum dis-
cordia. Melius est sine lite abire. q̄ cum
iurgio residere. Deus enim pacem amat.
Ideo psalmista inquit. Factus est in pa
ce locus eiꝰ. Unionem iubet. Ideo chri
stus ait. Qui non est mecum contra me ē
z rursus. Ubi sunt duo vel tres cōgrega-
ti in noie meo in medio eoꝝ sū ego. Dile
ctionē mādat. Iō ad discipulos dixit. In